

Inez Ilunga

Hyvä elämä

- Herätys! pikkuveljeni Enzo huusi.
- Jooo! minä huusin vihaisesti.

Sitten minä muistin että on ensimmäinen päivä yläasteella! Kaikki on varmaan ihan erilaisia. Kaikilla on meikkiä, opettajat on vihaisia, on tosi pitkät päivät. Se paha juttu on että minä olen aina ollut sen normi tyyppi (tai jopa vähän nörtti). Jolla on yksi kaveri, josta kukaan ei välitä. Mutta en voi nyt vaan istuskella ja miettiä koko päivää.

- Mitä kello on? minä kysyin Enzolta väsyneenä.
- 06.08! Enzo sanoi iloisena.
- MITÄH? Miksi sinä heräät näin aikaisin? kysyin ihmeissään.
- No...kun minä en pysty nukkua. Sitäpaitsi me hän mennään sinne uuteen kouluun ja sinne oli pidempi matka, Enzo vastaa kiltisti.
- Okei. tule sitten minun viereen nukkumaan vähäksi aikaa, sanoin kiltisti.

Sitten me nukahdimme tosi nopeasti.

- Herätkääää! äiti komentaa alakerrasta.

Minä herään heti ja katson kelloa.

- 06.30! minä huudan Enzon korvaan.

Hän herää heti. Minä herään heti ja juoksen vaatekaapille. Tuntuu siltä että minulla ei ole vaatteita vaikka on koko kaappi täynnä! Mutta kun on kiire niin otan vain minun siniset, revityt farkut ja vaaleanpunaisen hupparin. Sitten vain juoksen alakertaan syömään aamupalaa. Kun olen syönyt otan reepuni ja juoksen bussipysäkillä. Juuri silloin tuli mieleen että menen sinne uuteen kouluun. Niin me mennään autolla.

- HEI! INEZ! Men mennään autolla, äiti huusi.
- Minä unohdin! huusin takaisin.

Juoksin parkkipaikalle kun minulle tuli maha tosi kipeäksi. Se niinkuin pisti ja kirveli.

- Au! huusin juuri auton edessä.
- Mikä on? äiti kysyi rauhallisesti.
- Minulla on maha tosi kipeä, sanoin hiljaa.
- Sen on ihan tavallista kun tapahtuu jotakin uutta, äiti vastasi kiltisti.
- No kun minua jännittää! sanoin hermostuneena
- Minä voin tulla sinun kanssa sisään sinun kanssa, äiti sanoi auttavalla äänellä.
- Hei! Minä käyn yläasteella! Kyllä minä osaan kävellä itse, sanoin iloisesti.

- Ainiin! sinä hän olet niin iso nyt, äiti sanoo vitsailevalla äänellä.
- Heippa! huusin äitille.
- Heippa, muru! äiti huusi.

Minä ryntäsin sisälle. Minä pysähdyin. En ollut ikinä nähnyt noin paljon ihmisiä samassa paikassa! Mutta itse asiassa tää oli ihan sika iso mesta! Sitä paitsi minä olin oikeassa, kaikilla oli meikkiä jaa niin edespäin. Minä menin sisälle katsomaan paikkoja. Kaikki oli niin makeeta. siellä oli paljon tietoa koneita, ja niin edespäin. Sitten minä käännyin ja näin oven missä luki:

7a

Sen oven ympärillä oli paljon oppilaita jotka näyttivät olevan minun ikäisiä. Minä menin seisomaan sen oven viereen. Minulle tuli mieleen että tämä varmaan on minun uusi luokka. Mutta kesken minun ajatuksia joku tökka äss minua selkään.

- Mitäh? minä sanoin ja käännyin.
- Oletko sinä se uusi tyttö? vaaleatukkainen poika kysyi.
- Joo, vastasin lyhyesti.
- Tervetuloa! hän huusi.
- Kiitos! minä sanoin kiltisti takaisin.
- Olehyvä! Mikä sinun nimi on ? poika kysyi uteliaana.
- Inez! Entäs sinä? kysyin hiljaa. Kun huomasin kuinka jään, mutta kuitenkin taivaan siniset silmät hänellä on.
- Blue! hän sanoi iloisesti.
- Ai... koska sinun... silmät? kysyin hiljaa ja punastuin.
- Et ole ensimmäinen joka kysyy mutta olet oikeassa! Blue vastaa kiltisti.

Sitten me vain puhutaan aivan tavallisista asioista.

- Kaikki seiskat! joku mustahiuksinen opettaja huutaa.

Kaikki ryntäsivät sinne ja istuutui parhaan kaverinsa viereen. Sillä tunnilla opettaja nimeltään Kaaina kertoi vähän miten koulussa käyttäytyään ja mitä me tehdään tänä vuonna.

Minä istuin Bluen vieressä! Hän on kiltti... ja niin... söpö! Mutta liika Bluesta!

Loput tunnista me saimme tehdä mitä me halusimme. Minä ja Blue vain puhuttiin kaikenlaisista jutuista. Hän on niin kiltti!

Sen jälkeen koulu oli loppu! Tai sai lähteä kotiin jos haluaa ja minä lähden mielelläni kotiin!

Kylään

Bluella ei ollut mitään tekemistä koulun jälkeen niin hän tulee meille kylään! Ja me leivotaan mutakakkua! Minä rakastan mutakakkua! Minä, Blue ja Enzo istumme bussissa matkalla kotiin. Meillä kaikilla on sairaan nälkä. Niin Bluelle tuli idea kun me vain puhuttiin ruuasta. Me voitaisiin leipoa pizzaa! Se hän oli huippu idea!

Kun tulimme perille me kaikki kolme juoksimme koska meillä oli niin nälkä. Kun tulimme sisälle me pesimme vain kädet ja leivoimme heti. Me teimme yhden lihamureke- ja yhden kinkkupizzan. Ne olivat tosi hyviä! Ja se oli tosi hauskaa leipoa.

Vähän illemmalla me leivoimme mutakakkua! Se vasta oli hyvää!

Kun Bluen oli aika lähteä kotiin hän soitti vanhemmilleen ja kysyi jos hän sai jäädä yökylään ja arvaa mitä! HÄN SAI! Mutta se oli harmi että kello jo oli niin paljon koska muuten me tekisimme kaikenlaista! Mutta nyt me vain menimme nukkumaan! Hyvää yötä!

Toinen päivä

Aamulla minä heräsin siitä että Blue heitti vettä minun päälleni! Se oli jää kylmää! Minä juoksin täyttä vauhtia vaihtamaan vaatteita.

Mutta nyt me istutaan autossa matkalla kouluun. Minä mietin minkä lainen minun elämäni tästä eteenpäin on. Minulla ei ole aavistustakaan. Mutta toivottavasti sairaan hyvä!

Koulussa päivä oli niinkuin tavallisesti. Ei mitenkään erikoista. Sen oli senmoinen minun ensimmäinen koulupäivä yläasteella oli.